

[Bernhard Baunsgaard.]

gøre det helt klart: der er intet socialt udlignende i ordningen, når den er fuldt gennemført. Det er sådan, det ligger; der er ingen diskussion om det, og det glæder mig, at hr. Egon Jensen har indrømmet det.

Derefter mente hr. Egon Jensen, at der var noget socialt i ordningen, fordi de 45-årige ikke kunne nå at indbetale det, de skulle, men de fik alligevel fuld pension. Der er på denne måde skabt en udligning mellem aldersklasserne, men der er intet socialt udlignende i, at en arbejder skal være med til at betale for, at en 45-årig direktør kan få en høj pension, og det er jo det, der er sket ved denne udligning. Der er en udligning mellem aldersklasserne; socialt er der ingen udligning ved dette.

Måtte jeg derefter igen sige om tjenestemændene: tjenestemændene betaler selv 3½ pct. til deres pension. Det, der foreslås her, er, at arbejdsgiverne betaler alle de 8-8½ pct., der er nødvendige, når der bliver tale om en overgangsordning. Jeg tænker, det er helt ordret det, jeg sagde dengang, og dette forhold vil interessere tjenestemændene ganske overordentlig meget.

Socialministeren (Bundvad): På dette tidspunkt skal jeg nøjes med at svare på nogle konkrete spørgsmål.

Hr. Peter Larsen talte om den norske ordning og henviste til, at vi måtte kunne bygge en tilsvarende ordning op uden de store fonds. Jeg skal gøre opmærksom på, at Norge har gennemført en 4 pct.s afgift, og der vil i 1970 være en fond på 2,4 milliarder kr. Når den ikke er større, skyldes det, at den første del af bidragsindbetalingerne går til dækning af den forhøjelse af grundpensionen, som man har gennemført, og det har altså ikke noget med tillægspensionen at gøre.

Efter 1970 er det meningen, at Norge vil gå rask frem for at få en fond, og så vidt jeg kan forstå, vil man i de kommende 10 år arbejde sig op på den procent, man har fastsat, nemlig 18,5 pct. for lønindtægterne og 13,5 pct. for de selvstændige erhvervsdrivende. Det betyder, at der er en fond i 1980 på 23 milliarder kr., så Norge kan altså heller ikke lave den slags foranstaltninger, uden at der kommer fonds.

Hr. Peter Larsen henviste til tjenestemandrapporten om fællesmarkedet og henviste særlig til den norske ordning. Jeg vil sige, at det drejer sig ikke om den norske tillægspension. Det drejer sig om den måde, hvorpå man har bygget hele sin alderspension op. I modsætning til her, hvor man kan få pension, når man bare har været i landet i ét år og har borgerret, har Norge gennemført en ordning, hvor man får pension efter opholdstid eller pensionstid, og det er det, som har tiltalt i forhold til fællesmarkedet; for det system har man også i fællesmarkedslandene. Det er altså bare selve systemet; ændrede vi vores pensionsordning til at have en anciennitetsbestemmelse, dækkede det fuldstændig det samme som det norske system.

Hr. Poul Møller spurgte mig konkret, hvad det var meningen at tjenestemandskommissionen skulle ende med at beslutte vedrørende tjenestemændene, og hertil vil jeg gerne sige, at man nedsætter da ikke en kommission og siger, at den skal ende med et bestemt resultat, for så behøver man ikke nogen kommission. Kommissionen er nedsat efter ønske fra tjenestemændene selv, og den behandler spørgsmålet om, hvordan tjenestemandspensionerne skal tilpasses dels den fulde folkepension, dels hvad der måtte komme senere, som vi kan blive enige om.

Så blev der spurgt direkte — jeg forstod, det var til mig — om jeg ville gå ind for ophævelse af tjenestemandspension. Det vil jeg ikke. Jeg blev også spurgt, om jeg mente, at funktionærforsikringerne burde forbydes, eller hvordan det var; det vil jeg heller ikke. Jeg kan ikke se, der er nogen som helst grund til, at man ikke med supplerende forsikringer skulle have de muligheder, man også har i dag. Naturligvis.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil gerne takke socialministeren for det svar, han her gav. Det betyder altså, at der ikke bliver ligestilling, hvis regeringsforslaget gennemføres, mellem dem, der har funktionærforsikringer, og dem, der har tjenestemandspension. Det er ikke noget, jeg har forlangt, men det er bare noget, jeg vil henlede opmærksomheden på.

Hermed sluttede forhandlingen.